

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. november 14. XIV. Évfolyam 36. szám

Válságkezelés

A tavaszi karantén idején a Hírlevélen keresztül többen megosztottátok a rendkívüli helyzetből adódó tapasztalataitokat, s szinte egyöntetűen arról számoltatok be, hogy az egyensúlyotokból kimozdító történések egy idő után frissességet, új életet hoztak napjaitokba. Átalakult az értékrendetek, felértékelődtek olyan dolgok, mint a meghittség, jelen pillanatban való öröm megtalálása, családtagok, barátok jelentősége.

Ismét olyan napokat élünk, melyek tele vannak vészjósló, félelemkeltő hírekkel. Az ismeretlen helyzet megfoszt bennünket a kiszámíthatóságokból eredő biztonságtól, kapaszkodóktól. Elhagyatottnak, tehetetlennek, keserűnek érezhetjük magunkat.

Bizonyára többeknek vannak olyan túlélési taktikáik, melyek elővehetőek kiszolgáltatott, bizonytalan helyzetekben, s ki-ki testi-lelki igényeinek, adottságainak megfelelően alkalmazza azokat. Valaki a csendes egyedüllétet keresi, más inkább a társaságot. Van, aki a természetben, sportban, zenében, aktivitásban talál megnyugvást, mások pedig a szemlélődésben, elmélkedésben, netalán a „semmittevésben”. Talán többen vannak, akik megvizsgálják, mik azok a dolgok, helyzetek, szokások, amelyekhez annyira ragaszkodnak, hogy félelmet okoz azok elvesztésének lehetősége.

Kiszolgáltatott, nehéz helyzetekben nekem leginkább az segít, ha bensőmben teljes csendet teremtve Isten jelenlétébe tudok helyezkedni. Ez a szobám rejtekében ugyanúgy megvalósítható, mint egy-egy szentségimádási órában. Isten ölelő karjaiba engedve magam hagyom, hogy szerető tekintete melegítsen fel. Szeretetének megtapasztalása adja a reményt, hogy akkor sincs minden elveszve, ha nem értem az okokat, összefüggéseket, nem látom helyzetem kimenetelét, talán még a holnapi napomat sem. Isten ugyanis az okok kutatása, megoldások keresése helyett folyamatosan arra hív, hogy minden körülményben maradjak Vele, engedjem, hogy kísérjen az utamon, s bízam Rá magamat teljes odaadással. Nehézségekben, krízisben gyakran kaptam már olyan segítséget, amely váratlanul kiszabadított a nyomorúságból, jóra fordította szenvedésemet, megvillantotta egy új élet reményét. Mintha a folytonosan előttem lévő, minden mást eltakaró kereszt körül, mögött megjelentek volna a feltámadás fényei.

Tapasztalataimból merítve kérem azt a kegyelmet, mely segít felismerni a felderengő fényeket, hogy a helyzetemet olyan összefüggésben értelmezhessem, melyben Isten és más emberek is szerephez jutnak rajtam kívül.

Kurczina Terézia

Szent Erzsébet oltalmában

Szüleim fiút vártak, s mikor megérkeztem, lánynévvel nem készülve, a nagymamám után neveztek el Erzsébetnek. Az én családom református hitben élt, ahol nem szokás a szentek tisztelete, viszont a nevemnek mindig örültem. Nagyon szerettem a nagymamámat, sokat kaptam tőle mind testileg, mind lelkileg. Bár én is a református hitbe nőttek bele, 30 éves koromig azt gyakoroltam, de úgy érzem, védőszentem személye kijelölte, meghatározta az utamat, pályaválasztásomat, személyiségem alakulását.

Katolikus férjemmel a házasságkötésünk után a katolikus templomba jártam. Amikor a lányunk 8 éves korában az elsőáldozásra készült, azt mondta, olyan rossz, hogy én nem áldozhatok.

Akkoriban Fila atya volt a plébánosunk, ő készítette fel az elsőáldozásra, majd a gyerekeimmel haladva az úton, bérmálkoztam is. Tulajdonképpen a gyerekeimnek köszönhetem a katolikus hitemet, a szentségeket, melyeknek vétele fontos lett számomra.

A fiunk a piaristákhoz járt iskolába, ott sokat foglalkoztak a szentekkel, én is jobban belemélyedtem. Annak ellenére, hogy református volt a családom, szülőházamban is voltak szentekről szóló könyvek, történetek. Így találkoztam Szent Erzsébetről szóló legendákkal is. Különösen a rózsával kapcsolatos történet ragadott meg, de az egész személyisége vonz. Ahogyan empatikus lényével a szegényekhez viszonyult, segítette őket, mindig példaként állt előttem. Utólag visszatekintve, bizonyára a pályaválasztásomban is segített, mert védőnőként minden erényéből felfedeztem egy szikrányit magamban a munkám során.

Talán a református családom miatt több minden kimaradt az életemből, ami a katolikusok számára megszokott, de Isten szeretete mindent elsimít.

Otthon gyakran imádkozunk közösen, kedves közbenjárónk Szent Mihály, mert ő egy harcos, emellett a férjem védőszentje. Az Úr Jézus és a Szentlélek segítségét folyamatosan kérjük, s talán most még nem késő, hogy a védőszentemhez is fohászkodjunk. Vagy legalábbis megköszönjem eddigi oltalmát, mert kérés nélkül is hűségesen kísért az utamon. Mint mindenki másnak, a mi életünkben is voltak nehezebb szakaszok, amin az Égiek átsegítettek bennünket. Bizonyos vagyok abban, hogy Szent Erzsébetnek is nagy szerepe volt ebben.

Nagy Gáborné

Földi édesanya – Égi oltalmazó

Nálunk nem volt hagyománya az Erzsébet névnek, pedig szép magyar név. Négyen voltunk testvérek, mindnyájunknak szép magyar nevet adtak a szüleim. Szeretem a nevemet, mindig is szerettem.

Nem a védőszentem személye szerint választották a nevemet, hanem csak anyukámnak tetszett, ő választotta, pedig senki nem volt előtte a családban Erzsébet. Azért persze, tudom róla, hogy az Árpád-házhoz tartozott, és nagyon sok jót tett életében, segített az embereken. Anyukám igaz hitben élt, rendszeresen járt templomba, sokat imádkozott, de a Jóisten, Jézus és a Szűzanya voltak az elsők, nem emlékszem, hogy a szentekkel különösebben foglalkozott volna.

Nagyszüleim és a korábbi őseim is tartották a katolikus hitet, de én fiatalabb koromban nem voltam nagyon templomba járó ember. Istenben viszont mindig is hittem a férjemmel együtt, szerettünk is hitbeli dolgokról beszélni magunk között és másokkal is. A gyerekeinket megkereszteltettük, bérmálkoztak, de nem adtunk elsőbbséget a hitbeli nevelésnek, nem szorgalmaztuk mindenáron. Most már örülök, hogy az unokamenyünk templomba járó, és az unokánk is Jézus Szívét tisztelő, fontos neki a hit, templomi légkör, szentmise. Egyházi iskolába járt, megkapta az alapokat, meg is maradt a jó úton.

Az Isten gondoskodik azokról, akik jó szándékkal élnek, a jóra, szépre tanítják a gyerekeiket. Gyerekként mindent megtettek a szüleim azért, hogy legyenek ismereteim Istenről, az Egyház tanításáról. Így volt hova visszatérnem. Ebben biztosan szerepe van az összes szentnek, angyaloknak, mert nem véletlenül kapjuk őket a születésünk, keresztelésünk, keresztelésünk. Csak olyanok vagyunk, hogy könnyen elterelődik a figyelmünk róluk a hétköznapi élet, gondok során.

Már elég sokat éltem és tapasztaltam, meg most, a földi életem végéhez közeledve többet is foglalkoztatnak ezek a dolgok. Azt hiszem, semmi nem véletlen, ami velünk történik, és Isten olyan jó hozzánk, hogy mindig ad egy újabb és újabb lehetőséget, hogy Hozzá térjünk. Ebben

biztosan közrejátszik az is, hogy a már eltávozott családtagjaink könyörögnek, közbenjárnak értünk. Sokszor gondolok arra, hogy amiért anyukám olyan jó, imádságos lélek volt, a túlvilágról most is megsegít. **Ő az én védőszentem.**

Korábban azt figyeltem meg, hogy minden családban van egy olyan személy, aki imádkozik a hitetlen családtagokért, így valahogyan segít azoknak rátalálni Istenre. Akiknek szeretet és jószág van a szívükben, egyszer csak eljutnak arra, hogy foglalkozni kezdenek azzal, mi lesz velük a földi élet után. Mert az mindenkinek véget ér egyszer. Addig igyekezni kell minél több szeretetet adni másoknak, és elfogadni azt, amit mások adnak nekünk, ahogyan gondoskodnak rólunk. Mert az idős ember jobban rászorul a gondoskodásra. Bármi történik velem, soha nincs félelemérzetem, mert a gondviselő Isten vigyáz rám. Azzal is, hogy jó emberek vesznek körül.

Aszódi Istvánné (Jézus Szíve Társasága Idősek Otthona)

Legfrissebb imacsoportunk

Egyházközségünk hívei közül sokakat megszólított a szeptemberben többször is elhangzott hirdetés, mely szerint plébánosunk vezetésével felnőtt katekézis indul az érdeklődők számára kétheti rendszerességgel. Az alakuló találkozásra harminchárman gyűltünk össze (László atyát is belevéve). A felnőttek minden korosztálya mindkét nemben képviseltette magát, a legfiatalabb és legidősebb érdeklődő között 60 évnyi korkülönbséggel.

Vannak közöttünk, akik gyermeki hitüket szeretnék felnőtté érlelni, mások az eddigi ismereteik ismétlésére, elmélyülésre vágnak.

Közös bennünk, hogy a Szentírás tanulmányozása folyamán mindannyian Jézust kívánjuk mind jobban megismerni, szeretni, követni és szolgálni, hiszen a Biblia lapjain Jézus alakja tárul föl előttünk, az ószövetségi ígéretek az Ő személyében teljesülnek be.

Ezért is választottunk mottóul az első találkozásunkkor ünnepelt Szent Jeromos gondolataiból: *„Aki a Szentírást nem ismeri, Krisztust nem ismeri.”*

Szeretnénk meghallani, mit mond nekünk személyesen az Úr, ezért a saját életünket is belevisszük a tanulmányozásba, ami által minden bizonnyal egyre inkább megnyílunk egymás előtt, s ez segíti majd a krisztusi közösségé formálódásunkat.

Alakuló együttlétünkkel a bemutatkozás mellett egy-egy számunkra kedves bibliai rész is megosztottunk egymással. Közös döntés alapján Lukács Evangéliumának fejezetenként történő feldolgozásával kezdtük a bibliaolvasást. A szent szerző életéről, körülményeiről, korának helyzetéről, szokásairól László atya felkészült tájékoztatásából sok érdekességet megtudtunk.

Kaptunk két bibliaolvasási ajánlót. Az egyiket követve napi 10 percnyi olvasással 3 év alatt a teljes Szentírást átolvashatjuk. A másik pedig különféle élethelyzetekre ajánl konkrét szakaszokat a Szentírásból. Ennek most – a plébániai csoportok összejöveteleinek korlátozása alatt - különösen nagy hasznát vehetjük, hiszen mindnyájan arra vágyunk, hogy személyesen szóljon hozzánk az Úr Igéje az adott élethelyzetünkben.

Hogy alkalmanként meghittebb hangulatot teremthessünk (és jobban megközelítsük Jézus és tanítványai létszámát) az első alkalom után csatlakozókkal kiegészülve két csoportban párhuzamosan indult el plébániánk legfrissebb csoportja.

–bibliakörösök–

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2020. Nov. 15 – 22.

Évközi XXXIII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
14	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+nagyszülők	
15	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP A SZEGÉNYEK VILÁGNAPJA	10:00 18:00	+testvér és édesapa Bényi csal +jai	
16	HÉTFŐ	<i>Skóciai Szt Margit</i>	7:30		
17	KEDD	<i>Nagy Szt Gertrúd</i>	—————		Csendes Szentségimádás 18:30-19:30
18	SZERDA	<i>Szt Péter és Szt Pál bazilikák felszentelése</i>	—————		
19	CSÜTÖRTÖK	Szt Erzsébet	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-19:30
20	PÉNTEK		18:00	+Görbe Imre tem megeml; Ágnes házasságáért; özv Fülöp Gáspárné Erzsébet	
21	SZOMBAT	B Sz Mária bemutatása a templomban	Előesti sztm: 18:00	+Gyula	Szentségimádás: 18:50-19:30
22	VASÁRNAP	KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA	10:00 18:00	a Kálmán és Balla csal élő és + tagjai; a Karitászcsoport tagjai Tösmagi és Molnár cs +-jai és +ifj Szalai Károly	

– Jövő kedden 9 ó-tól lesz templomunk őszi nagytakarítása. Kérjük, hogy aki nem veszélyeztetett és ideje engedi, segítsen be a munkába. Köszönjük!

– Jövő szombaton, Krisztus király előestéjén az Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében meghirdetett Szentségimádás rövidítve lesz megtartva, hogy mindenki hazaérhessen 8 ó előtt. A Szentségimádás a mise végeztével rögtön kezdődik, és fél 8-kor szentségi áldással véget ér.

– Jövő vasárnap a persely adományokat a karitászcsoport javára gyűjtjük

– A jövő évi naptárak, kalendáriumok még átvehetők a plébánia hivatalban.

– Nov. 11-től az Egyházmegyébe új **járványügyi rendelkezések** léptek életbe. Egyházközségünk életét mindez a következőképpen érinti: **Szentmisék** továbbra is mind meglesznek tartva, nyilvánosak, a miserenden nem kell változtatni. A szentmiséken vegyük komolyan belépéskor a kézfertőtlenítő használatát, a maszk viselését és a védőtávolság megtartását (szóródjunk szét egyenletesen a templomban, csak azok üljenek közvetlenül egymás mellé, akik egy háztartásban élnek). Kérjük, hogy a gyengélkedők, veszélyeztetettek, vagy közösségbe menve másokat veszélyeztetők a vasárnapot otthoni imádsággal, Szentírásolvasással, miseközvetítésbe való bekapcsolódással szenteljék meg, mivel a vasárnapi miselátogatási kötelezettség alól a püspök felmentést adott, a kockázatot kerülni vágyók pedig továbbra is jöhetnek vasárnap helyett valamelyik hétköznap szentmisére. A **szentségimádások** ideje módosul: kedden 18:30-tól 19:30-ig, csütörtökön pedig 8:00-tól 19:30-ig fog tartani. A **kóruspróbák, Bibliaórák, közösségi alkalmak** elmaradnak, az **ifjúsági hittanok** online lesznek. A **plébániai fogadóórák** továbbra is meg lesznek tartva, a plébániára való belépéskor kézfertőtlenítés és maszk viselése kötelező.